

[LADROWANY *part praet pass pf*

Oba o jasne; prawdopodobnie jasne (tak w -owany).

sg m N ladrowany. ◇ f A ladrowaną. ◇ pl N m pers ladrowani. m an ladrowan(e).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde także XVII(XVIII) w.

1. *Opancerzony, okryty zbroją (o koniu i człowieku): áni Wyzywáli [Niemcy] w Kiryífach łniących ládrowáni/ Iák pierwey StryjKron 531.*

ladrowany czym: Konie rzą w dekách fwietnych zbroią ládrowáne. StryjKron 524; Frez także bláchą zewřząd dla ftrzał ládrowány. StryjKron 535 (Linde).

2. *Zrobiony z ladrów (o zbroi):*

Wyrażenie: »zbroja ladrowana«: Ná Frezach [...] zbroię ládrowaną ledwo dźwigájących StryjKron 525 (Linde).

KN